

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/23/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719201283
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec Eren
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1719201283.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobkyne: U. W., A.. XX. XX. XXXX, W. W. J.. Č.. XXX/X, F., zastúpená: JUDr. Silvia Jakubcová, bytom Kozare č. 2, Šenkvice, proti žalovaným: X/ P. O., A.. XX. XX. XXXX, W. A. J.. Č.. XXXX/XX, F., X/ O. W., A.. XX. XX. XXXX, W. P. J.. Č.. XXXX/XX, F., X/ W. M. P., A.. XX. XX. XXXX, W. O. Č.. XXX, L., A., X/ P. M., A.. XX. XX. XXXX, W. X. J.. Č.. XXXX/X, F., zastúpený advokátkou: Mgr. Mária Čechová, Lipová ul. č. 1/C, Viničné, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, na odvolanie žalovaného 4/ proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 28. júna 2021, č. k. 8C/36/2019 - 212, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalobkyni priznáva proti žalovanému 4/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne U. W.Č., H.. M. (X. M., pozn. odvolacieho súdu), nar. XX. XX. XXXX, W. W. Č.. XXX/X, F. Y. Ž. X/ P. O., H.. M., A.. XX. XX. XXXX, W. A. Č.. XXX/XX, F., Ž. X/ O. W., H.. M., A.. XX. XX. XXXX, W. P. Č.. XXXX/XX, F., Ž. X/ W. M. P., A.. XX. XX. XXXX, W. O. Č.. XXX, L. Y. Ž. X/ P. M., H.. M., A.. XX. XX. XXXX, W. X.Á. Č.. XXXX/ X, F., k nehnuteľnosti zapísanej v operáte katastra nehnuteľností Okresného úradu Pezinok, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX E. F., E. F., O.. Ú.. F. F. H. „, na O. P.: F.. Č.. XXXX/X E. Q. XXXX P.X N. F. Y. A., F.. Č.. XXXX/X E. Q. XXX P.X N. F. Y. A., F.. Č.. XXXX/X E. Q. XXX P.X N. F. Y. A., F.. Č.. XXXX/XX E. Q. XXX P.X N. F. Y. A., F.. Č.. XXXX/XX E. Q. XXX P.X N. F. Y. A., F.. Č.. XXXX/XX E. Q. XXX P.X N. F. Y. A., F.. Č.. XXXX/XX E. Q. XXX P.X N. F. Y. A., F.. Č.. XXXX/XX E. Q. XXX P.X E. F., F.. Č.. XXXX/XX E. Q. XX P.X E. F., X.: X. Č. XXXX na F. Č.. XXXX/XX W. T., X.F. Č. XXXX na F. Č.. XXXX/XX W. T., X. Č. XXXX na F. Č.. XXXX/XX W. T., X. Č. XXXX na F. Č.. XXXX/X W. T., X.F. Č. XXXX na F. Č.. XXXX/X W. T., X. Č. XXXX na F. Č.. XXXX/XX W. T., W.: Q. Č.. X, X. F., W. Č. X, X. X, F. F. na X.. Č. Y. X.. N.A. T., na F. Y. X. F. O. F. Q. F. XXXX/XXXXXX, A. F.: Q. X, X., T. A. F. XX, F. F. na X. Č. Y. X.. N. T., na F.X. Y. X. F. O. F. Q. F. XXX/XXXXXX (Q. G.. H.) Y. J. A. F. T. Q. Ž. U. W., H.. M., A.. XX. XX. XXXX, W. W. Č.. XXX/X, F. Q. F. X/X O. I., Ž. X/ P. O. H.. M., A.. XX. XX. XXXX, W. A. Č.. XXXX/ XX, F. Q. F. X/X O. I., Ž. X/ O. W.E., H.. M., A.. XX. XX. XXXX, W. P. Č.. XXXX/XX F. Q. F. X/X O. I., Ž. X/ W. M. P., A.. XX. XX. XXXX, W. O. Č.. XXX, L. Q. F. X/X O. I. (Q. G.. H.) Y. Ž. J. F. N. Ž. X/ na A. U. X. F. X. XX. XXX B. T. XX T. E. T.Y. F. H.. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 186 ods. 2 C. s. p., § 136 ods. 1, 2, § 137 ods. 1, § 141 ods. 1, 2, § 142 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva strán sporu vychádzal zo zásady, že nikto nemôže byť spravodlivo nútený k tomu, aby zotrval v spoluvlastníckom vzťahu, ak mu to z akýchkoľvek dôvodov nevyhovuje s tým, že prednostným spôsobom vyporiadania podielového spoluvlastníctva (§ 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka) je reálne rozdelenie veci. Poukázal na to, že žalobkyňa najprv žiadala, aby bola nehnuteľnosť prikázaná žalovanému 4/, ak preukáže finančnú pripravenosť vyplatiť každej

spoluvlastníčke 22. 000 eur, pričom žalovaný 4/ vo vyjadrení žiadal na základe predloženej darovacej zmluvy zrušiť a prikázať podielové spoluvlastníctvo do jeho výlučného vlastníctva, nakoľko však bol v konaní nečinný, svoju neprítomnosť v čase pojednávania neospravedlnil, nemal za preukázané, že má dostatok finančných prostriedkov na vyplatenie podielových spoluvlastníčok, z dôvodu ktorého zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo tak ako žiadala žalobkyňa druhým navrhovaným petitom, s ktorým žalované 1/ až 3/ súhlasili. Uviedol, že doplneným dokazovaním výsluchom strán sporu, spolu s hodnotením ostatných výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že vzťahy medzi žalobkyňou (taktiež žalovanými 1/ až 3/) a žalovaným 4/ sú dlhodobu narušené, keď neexistuje žiadna vzájomná komunikácia, ale nie je riešený ani stav ohľadom nakladania so spoločnou nehnuteľnosťou, čím mal za preukázané, že žalovaný 4/ ako jediný podielový spoluvlastník užíva daný byt bez toho, aby umožnil žalobkyňu a žalovaným 1/ až 3/ akýkoľvek iný spôsob nakladania s nehnuteľnosťou. Poukázal na to, že žalobkyňa vyzvala žalovaného 4/ na odpredaj jeho podielu, ako aj na predaj daného bytu, kde by sa kúpna cena rozdelila, pričom žalovaný 4/ v zápisnici zo dňa 16. 04. 2018 súhlasil s odpredajom nehnuteľností za kúpnu cenu 110. 000 eur keď uviedol, že si nájde garzónku a v liste zo dňa 14. 12. 2018 uviedol, že súhlasí s predajom nehnuteľností za podmienok, že sa prepíše na neho pivnica, nebytový priestor, O. W. mu vyplatí ešte 3. 000 eur za motorku, prepis pozemkov po otcovi. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že z výpovedí strán sporu mal preukázané, že žalovaný 4/ užíva dlhodobo celú nehnuteľnosť nad rámec svojho podielu, čím sa na úkor podielových spoluvlastníčok bezdôvodne obohacuje a vzhľadom na uvedené, keďže medzi spoluvlastníkmi existuje dlhodobu neriešený stav nezhôd a vzájomnej (ne)komunikácie, nemožnosti sa dohodnúť na užívaní spoločnej nehnuteľnosti dospel k záveru, že je dôvodné zrušiť podielové spoluvlastníctvo účastníkov a prikázať podiel žalovaného 4/ do výlučného vlastníctva žalobkyne s povinnosťou vyplatiť žalovaného 4/, keď žalobkyňa preukázala, že disponuje s finančnými prostriedkami na svojom účte, nakoľko zostatok na účte bol vo výške 22. 145, 72 eur (potvrdenie zo Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 18. 05. 2021). Poukázal na skutočnosť, že žalovaný 4/ sa síce nevyjadril k ohodnoteniu nehnuteľnosti, avšak zo zápisníc zo dňa 23. 03. 2018, dňa 16. 04. 2018, dňa 14. 12. 2018 mal za preukázané, že ohodnotenie nehnuteľnosti v sume 110. 000 eur považuje za nesporné, pričom žalované 1/ až 3/ výšku ohodnotenia nehnuteľnosti v sume 110. 000 eur nerozporovali, preto považoval tvrdenia čo do ceny za zhodné, nesporné a vychádzal zo zhodných tvrdení strán o všeobecnej trhovej cene nehnuteľností, z dôvodu ktorého pristúpil k ďalšiemu spôsobu vyporiadania podielového spoluvlastníctva, a to prikázaním veci jednému alebo viacerým spoluvlastníkom za náhradu. Uviedol, že prikázanie nehnuteľností niektorému zo spoluvlastníkov je nerozlučne spojené s jeho povinnosťou vyplatiť primeranú náhradu tomu zo spoluvlastníkov, ktorý je zo svojho spoluvlastníckeho vzťahu rozhodnutím súdu vylúčený s tým, že konštantná judikatúra zdôrazňuje, že pri stanovení primeranej náhrady sa predovšetkým prihliada k cenám, za ktoré by boli v danom mieste a čase v súlade s ponukou a dopytom predané nehnuteľnosti obdobných kvalít. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia ďalej poukázal na to, že termín pojednávania dňa 28. 04. 2021 zrušil z dôvodu existencie rizika šírenia vírusového ochorenia Covid 19 a vytýčil nový termín pojednávania dňa 19. 05. 2021, keď žalovaný 4/ žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že požiadal o bezplatnú právnu pomoc z Centra právnej pomoci a taktiež doložil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti od 17. 05. 2021, a preto ospravedlnenie akceptoval a odročil pojednávanie na nový termín dňa 28. 06. 2021, pričom žalovaný 4/ mal predvolanie doručené na pojednávanie dňa 24. 05. 2021, svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil a ani nepožiadal o odročenie. Uviedol, že po pojednávaní a po meritórnom rozhodnutí prišlo do spisovej kancelárie elektronické podanie, v ktorom právna zástupkyňa žalovaného 4/ žiadala odročenie pojednávania, nakoľko Rozhodnutím o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci zo dňa 23. 06. 2021, číslo O. jej bol priznaný nárok na zastupovanie a tým nebola zachovaná 5 dňová lehota na prípravu pojednávania s tým, že predvolanie na pojednávanie dňa 28. 06. 2021 v danej veci bolo žalovanému 4/ doručené dňa 24. 05. 2021, pričom dôvod na odročenie pojednávania, že právna zástupkyňa žalovaného 4/ na zastupovanie v konaní nemá dostatok času na prípravu na pojednávanie oznámila súdu v piatok, t. j. jeden pracovný deň pred nariadeným pojednávaním, čo nepovažoval za včasné oznámenie dôvodu na odročenie pojednávania. Poukázal na skutočnosť, že pokiaľ sa žalovaný 4/ chcel dať v konaní na súde zastúpiť advokátom (na čo má právo), mohol a mal tak urobiť v primeranej lehote po prevzatí predvolania na pojednávanie vytýčené na deň 28. 04. 2021 s tým, že totožný záver vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Obdo 19/2014 z 29. júla 2015, uverejneného pod č. 24 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 3/2016. Poukázal na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v danom rozhodnutí konštatoval, že „dôležitosť dôvodov, ktorými účastník odôvodňuje žiadosť o odročenie pojednávania, ako aj včasnosť ich uplatnenia (§ 101 ods. 2, § 119 ods. 1, 2 O. s. p.) posudzuje súd podľa konkrétnych okolností

prípade, a môže ich preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie pojednávania. Aj keď účastník konania vo svojej žiadosti uvedie dôvod, inak spôsobilý viesť k záveru o odročení pojednávania, nie je súd vždy povinný takýto dôvod akceptovať. Ak účastník konania nepreukáže existenciu objektívnych skutočností brániacich mu zvoliť si advokáta v primeranej lehote po riadnom doručení predvolania na pojednávanie, nie je možné akceptovať udelenie plnej moci advokátovi v krátkom čase pred termínom pojednávania, príp. v deň pojednávania ako dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania a nedochádza tak k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom". Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia ďalej poukázal na skutočnosť, že právo na súdnu ochranu a prejednanie veci v primeranej lehote vyjadrené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru rovnako a bez výhrad platí pre všetkých účastníkov konania, pričom žiadny z účastníkov konania vystupujúci na konkrétnej procesnej strane preto nemôže byť nedôvodne zaťažovaný neprítomnosťou druhej procesnej strany, a preto v prípade neodôvodnenej (nepreukázanej) neúčasti na pojednávaní je povinnosťou súdu vo veci konať aj bez účasti niektorého z účastníkov konania. Zdôraznil, že právo účastníka, aby jeho vec bola prejednaná verejne a v jeho prítomnosti, ktoré je zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno chápať tak, že súd nemôže konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti účastníka, ale tak, že súd je povinný umožniť účastníkovi uplatnenie tohto práva s tým, že pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov, pričom účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom dozvedel. Poukázal na to, že predvolanie na pojednávanie bolo procesnej strane žalovanému 4/ doručené s časovým predstihom výrazne presahujúcim 5-dňovú lehotu, čím bol vytvorený dostatočný časový priestor na prípadné udelenie plnej moci právnomu zástupcovi, a preto zo spisu nevyplýva, že by žalovaný nemal dostatok času zvoliť si právneho zástupcu, ktorý by bol schopný v zostávajúcom čase do pojednávania oboznámiť sa s obsahom spisu a zúčastniť sa pojednávania s tým, že prípadná neschopnosť zorganizovať zastupovanie účastníka na požadovanej úrovni (a teda aj účasť advokáta alebo jeho zástupcu na súdnom pojednávaní) ide na ujmu účastníka alebo advokáta, a nie súdu (totožne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. apríla 2010, sp. zn. 4 Cdo 78/2010). Výrok, ktorým rozhodol o nároku na náhradu trov konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1 C. s. p. a vecne úspechom žalobkyne v spore, ktorej priznal voči žalovanému 4/ nárok na náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko žalobkyňa vo vzťahu k žalovaným 1/ a ž 3/ náhradu trov konania nežiadala.

2.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný 4/ v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako i z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové dokazovanie. Poukázal na to, že prvostupňový súd (od účinnosti Civilného sporového poriadku ide o súd prvej inštancie, pozn. odvolacieho súdu) zrušil pojednávanie vytyčené na 28. 04. 2021 z dôvodu protiepidemiologických opatrení v súvislosti so zabránením šíreniu ochorenia COVID 19, nové pojednávanie bolo vytyčená (správne vytyčené) na 19. 05. 2021, avšak od 17. 05. 2021 bol práceneschopným a vzhľadom na svoju nepriaznivú finančnú situáciu požiadal Centrum právnej pomoci o priznanie nároku na advokáta, o čom súdu aj predložil doklad. Uviedol, že nie vlastným konaním mal nárok na bezplatnú právnu pomoc priznanú až Rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 23. 06. 2021, právnej zástupkyňi bol však doručený až 24. 06. 2021 a prevzatý 26. 06. 2021, pričom jeho právna zástupkyňa bez zbytočného odkladu najprv telefonicky informovala infocentrum a následne aj mailom podateľňu prvostupňového súdu, že jej bolo neskoro doručené rozhodnutie o priznaní nároku právnej pomoci a že nemá ešte ním ani podpísanú plnú moc a v snahe, aby nebolo zmarené pojednávanie jeden pracovný deň pred pojednávaním, požiadala o odročenie. Namietol, že prvostupňový súd ospravedlnenie 1 pracovný deň pred pojednávaním vyhodnotil ako nepostačujúce a pojednával v jeho neprítomnosti a rozhodol bez toho, aby bol v konaní vôbec vypočutý a tým mu zobrať zákonnú možnosť vyjadriť sa k výpovediam žalobkyne a žalovaných 1/ až 3/. Uviedol, že súd mal za to, že svojím konaním naplnil skutočnosti uvedené v rozhodnutí NS SR sp. zn. 4 Cdo 78/2010 a že mal ponechať dostatočný časový priestor od prevzatia predvolania na pojednávanie dňa 24. 05. 2020 (správne dňa 24. 05. 2021, pozn. odvolacieho súdu), avšak podľa jeho názoru súd na základe získaných skutočností nesprávne právne posúdil predmetnú situáciu, nakoľko si nevolil právneho zástupcu, ale podal žiadosť na Centrum právnej pomoci v mesiaci máj 2021, o čom aj informoval prvostupňový súd a nemohol už objektívne žiadnym spôsobom ovplyvniť, kedy Centrum právnej pomoci rozhodne o jeho nároku. Namietol, že neskoré rozhodnutie Centra právnej pomoci o priznaní nároku na jeho právne zastúpenie nemôže byť prvostupňovým súdom pripisované jemu na ťarchu a odňaté mu tak právo sa vyjadriť osobne na pojednávaní k prejednávaným skutočnostiam a tým porušené jeho ústavné

právo na to, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priehovorov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Uviedol, že tak isto nemôže byť pripisované v jeho neprospech, že podateľňa prvostupňového súdu mail, ktorý bol doručený v posledný pracovný deň pred víkendom, doručila do spisovej kancelárie až okolo 12:00 hod v pondelok, a preto nemal prvostupňový súd včas doručnú žiadosť o odročenie pojednávania. Poukázal na to, že v čase konania pojednávania, kedy bolo rozhodnuté v jeho neprítomnosti, bol stále uznaný práceneschopným, čo sa však dozvedela jeho právna zástupkyňa až pri udelení plnej moci a teda existoval ďalší objektívny dôvod, pre ktorý sa nemohol zúčastniť pojednávania. Uviedol, že jeho právna zástupkyňa sa po porade s ním dozvedela, že mu bolo zistené zvýšenie percent zdravotného postihnutia, oproti pôvodnému rozhodnutiu založenému v spise a že okrem iných závažných ochorení, trpí epilepsiou, teda práceneschopnosť nemožno považovať za účelovú, ani nemožno hovoriť o účelovosti, resp. nechote nájsť si prácu, príp. nechote nekomunikovať so žalobkyňou a žalovanými 1/ až 3/, keďže je to skôr jeho konanie vystríhať sa emotívne vypätým situáciám, ktoré by mohli vyvolať epileptický záchvat. Žalovaný 4/ vo svojom odvolaní ďalej uviedol, že ako jediný nie je vlastníkom inej nehnuteľnosti a teda nemá možnosť si inak zabezpečiť aj vzhľadom na jeho zdravotný stav iné bývanie, ako v predmetnej nehnuteľnosti, a preto požadoval vyššiu sumu ako žalobkyňou navrhovanú sumu 22. 000 eur, aby si mohol kúpiť garzónku v Pezinku, kde žil celý svoj život, má tu lekárov, určité zázemie.

3.

Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 4/ uviedla, že navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, nakoľko žalovaný má jednoznačne záujem konať tak, aby zdržoval rozhodovanie vo veci, aby bezplatne obýval byt v spoluvlastníctve žalobkyne a ostatných žalovaných čo najdlhšiu dobu a uviedla, že s jej stanoviskom sa stotožňujú aj žalovaní. Poukázala na to, že návrh na súd bol podaný 03. 07. 2019, od kedy prebieha konanie na súde s tým, že od smrti matky v roku 2015 boli žalovanému dané všetky možnosti podľa jeho prania riešiť spoluvlastníctvo, alebo odkúpením podielov, alebo spoločným predajom veci, avšak žalovaný nemal a nemá záujem vec riešiť, keďže má záujem byt obývať. Uviedla, že žalovaný 4/ sa v priebehu konania zbavil nehnuteľnosti v jeho vlastníctve, garáže a svoje bývanie nemá záujem si vyriešiť, keď so spoluvlastníkmi nekomunikuje a sú presvedčené, že bol schopný sa na súd dostaviť v oba termíny pojednávania a k veci sa vyjadriť. K sume 22. 000 eur uviedla, že ide o podiel z hodnoty bytu ako bol stanovený aj žalovaným 4/ zo sumy 110. 000 eur, s čím súhlasil.

4.

Žalovaný 4/ vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne k jeho odvolaniu uviedol, že bol od začiatku proti predaju a uvedená suma je vzhľadom na ceny nehnuteľností na trhu neprimeraná. Uviedol, že od začiatku naňho vyvíja žalobkyňa neprimeraný tlak a nakoľko nemá medicínske vzdelanie, nemôže sa kvalifikovane vyjadrovať k jeho zdravotnému stavu a k jeho možnosti zúčastniť sa ako práceneschopný pojednávania.

5.

Žalovaná 1/, ktorej bolo odvolanie žalovaného 4/ doručené dňa 07. 10. 2021, žalovanej 2/ dňa 29. 09. 2021 a žalovanej 3/ dňa 06. 10. 2021 sa k nemu nevyjadrili.

6.

Žalovanej 1/ a žalovanej 2/ bolo vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu žalovaného 4/ doručené dňa 02. 12. 2021, žalovanej 3/ dňa 11. 12. 2021, avšak možnosť vyjadriť sa, nevyužili.

7.

Žalovanej 1/ a 2/ bolo vyjadrenie žalovaného 4/ k vyjadreniu žalobkyne k jeho odvolaniu doručené dňa 26. 01. 2022 a žalovanej 3/ dňa 03. 02. 2022, pričom ani na toto vyjadrenie, žalovaní 1/ až 3/ písomne nereagovali.

8.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 C. s. p. (zák. č. 160/2015 Z. z. účinný od 01. 07. 2016, Civilný sporový poriadok), túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a rozsudok verejne vyhlásil dňa 29. júla 2022 podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C. s. p., viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C. s. p.), pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu a ich právni zástupcovia upovedomení zákonným spôsobom.

9.

Odvolací súd napadnutý rozsudok, ktorým súd prvej inštancie žalobe žalobkyne vyhovel, ako vecne správny potvrdil, pretože súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav, keď vykonal

dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 220 ods. 2 C. s. p.).

10.

Podľa § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11.

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného 4/ v podanom odvolaní, že mu súd prvej inštancie svojim procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko spor rozhodol napadnutým rozsudkom v jeho neprítomnosti, keď neakceptoval ospravedlnenie doručené deň pred pojednávaním vytýčeným na 28. 06. 2021, ako i z dôvodu, že rozhodol bez toho, aby ho ako stranu sporu vypočul.

12.

Z obsahu spisu totiž vyplýva, že žalovanému 4/ bola dňa 26. 06. 2020 doručená žaloba na vyjadrenie (č. I. 59 spisu), ku ktorej sa vyjadril podaním zo dňa 06. 07. 2020 tak, že súdu prvej inštancie doručil znalecký posudok č. 03/2020 vypracovaný súdnym znalcom P. P. O.Ý. z odboru písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa) zo dňa 15. 05. 2020 a ktorý skonštatoval, že podpis matky strán sporu na Darovacej zmluve, ktorou darovala nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto sporu, práve žalovanému 4/, je jej vlastnoručným podpisom, následne sa podaním zo dňa 16. 12. 2020 vyjadril k podaniu zástupkyne žalobkyne s tým, že dňa 02. 03. 2021 mu bolo doručené predvolanie na pojednávanie, ktoré súd prvej inštancie nariadil na 28. 04. 2021, pričom súčasťou predvolania bolo poučenie procesných strán.

13.

Súd prvej inštancie pojednávanie vytýčené na 28. 04. 2021 zrušil z dôvodu existencie rizika šírenia vírusového ochorenia COVID 19 (§ 3 ods. 1 písm. a/ zák. č. 62/2020 Z. z., § 1 ods. 1, 2 vyhl. MS SR č. 24/2021 Z. z.) a zároveň stranám sporu oznámil nový termín pojednávania dňa 19. 05. 2021. Podaním zo dňa 11. 05. 2021 žalovaný 4/ požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že je sociálny prípad, má dlhodobé zdravotné problémy, ktoré mu neumožňujú nájsť si prácu, predmet sporu je preňho existenčnou záležitosťou, nakoľko rozhodnutie v jeho neprospech by znamenalo, že sa z neho stane bezdomovec, pričom v rámci prípravy na pojednávanie zistil, že má nárok na bezplatnú právnu pomoc z Centra právnej pomoci, o ktorú požiada a keď mu bude pridelený advokát, obratom to súdu oznámi a dá pokyn, aby pridelený advokát požiadal o vytýčenie nového pojednávania. Dňa 12. 05. 2021 doručil žalovaný 4/ súdu prvej inštancie potvrdenie zo Sociálnej poisťovne a. s., ako dôkaz, že spĺňa zákonné predpoklady na pridelenie advokáta z Centra právnej pomoci (Potvrdenie o poberaní invalidného dôchodku v sume 176, 70 eur mesačne) a dňa 18. 05. 2021 Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti od 17. 05. 2021 s povolenými vychádzkami v čase od 10.00 hod. do 12.00 hod. a od 14.00 hod. do 16.00 hod. a napokon dňa 19. 05. 2021 ďalšie podanie, ktorým požiadal o odročenie pojednávania a zároveň doručil Potvrdenie o invalidite a miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

14.

Prvoinštančný súd vzhľadom na uvedené podania žalovaného 4/, pojednávanie dňa 19. 05. 2021 odročil na 28. 06. 2021 o 9.00 hod., t. j. žiadosť o odročenie pojednávania akceptoval s tým, že prítomné strany (žalobkyňa, jej splnomocnená zástupkyňa, žalovaná 1/, žalovaná 2/) zobrali nový termín pojednávania na vedomie a na ďalšie pojednávanie predvolal iba žalovaného 4/, ktorému dňa 24. 05. 2021 opätovne doručil spolu s predvolaním poučenia procesných strán.

15.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že P. P. Č. mailom zo dňa 25. 06. 2021 (piatok), odoslaným o 12.55 hod., ktorý bol do súdneho spisu založený dňa 28. 06. 2021 o 11:50 hod. (pondelok) požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu, že nemá zachovanú päť dňovú lehotu na prípravu a zároveň doručila Rozhodnutie Centra právnej pomoci o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci žalovanému 4/ zo dňa 23. 06. 2021.

16.

Podľa § 183 ods. 1 C. s. p., pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

17.

Ťažiskom súdneho konania je zásada ústnosti a zároveň povinnosť súdu riadne predvolať na pojednávanie všetkých účastníkov konania. Ustanovenie, že účastníci majú v občianskom súdnom procese rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv, je realizáciou zásady rovnosti občanov, proklamované v čl. 20 Ústavy SR, ktorá platí tak v hmotnoprávných vzťahoch, ako i v procesnom postavení účastníkov. Táto zásada, pokiaľ ide o vyjadrenie k veci znamená, že súd nemôže spravidla (pokiaľ zákon neustanoví výnimky) vydať rozhodnutie, kým nevypočul strany sporu, resp. pokiaľ im neposkytol možnosť vyjadriť sa a zároveň znamená, že majú rovnaké procesné prostriedky a rovnaké možnosti ich použitia. Možnosť prejednať vec v neprítomnosti strany treba posudzovať vždy s ohľadom na všetky okolnosti daného prípadu, pričom treba mať na zreteli, že zúčastniť sa prejednávania právnej veci pred súdom je nezadateľným právom strany sporu, a to v každom štádiu postupného procesu, pokiaľ zákon neustanovuje inak, ak na tomto svojom práve strana trvá. Zákon bližšie nešpecifikuje, čo treba považovať za dôležitý dôvod, danosť ktorého bráni súdu prejednať vec v neprítomnosti účastníka.

18.

Je nutné uviesť, že súd môže posudzovať žiadosť účastníka o odročenie pojednávania len z hľadiska dôležitých dôvodov, existenciu ktorých môže preveriť zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase rozhodovania o tejto žiadosti účastníka. Dôvodnosť žiadosti o odročenie pojednávania posudzuje súd preto predovšetkým z hľadiska preukázania skutočností, z ktorej účastník vyvodzuje existenciu dôležitého dôvodu v zmysle § 183 ods. 1 C. s. p. Pokiaľ uvedená skutočnosť nie je v čase rozhodovania súdu o tejto žiadosti účastníka hodnoverne preukázaná, zostáva jeho žiadosť iba v rovine nepodložených tvrdení. Žiadosť o odročenie pojednávania je podložená dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania vo všeobecnosti vtedy, ak účastník tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlniť, t. j. také, ktoré mu neumožňujú sa na pojednávaní zúčastniť a súčasne sú vážne, dôležité a ospravedlniteľné z hľadiska objektívneho, tak aj subjektívneho (či mohla byť prekážka predvídaná, prípadne odvrátená).

19.

K argumentácii žalovaného 4/, že nie jeho vinou rozhodlo Centrum právnej pomoci o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci až päť dní pred vytýčeným pojednávaním (Rozhodnutie, číslo spisu: O., Č.:XXXXX/XXXX, č. I. 204 spisu) na deň 28. 06. 2021, odvolací súd uvádza, že práve z tohto Rozhodnutia vyplýva, že žalovaný 4/ doručil žiadosť o poskytnutie právnej pomoci v prejednávanej veci dňa 22. 06. 2021 (o ktorej bolo rozhodnuté nasledujúci deň), a to napriek tomu, že v podaní zo dňa 11. 05. 2021, ktorým o. i. žiadal o odročenie pojednávania určeného na 19. 05. 2021 prvoinštančnému súdu oznámil, že požiada Centrum právnej pomoci o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci v tomto spore.

20.

Z uvedenej chronológie tak bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že žalovaný 4/ mal od 24. 05. 2021, kedy mu bolo doručené predvolanie na pojednávanie určené na deň 28. 06. 2021, spolu so všetkými procesnými poučeniami pre stranu sporu, vedomosť o termíne ďalšieho pojednávania, a napriek tomu, že vo svojom podaní zo dňa 11. 05. 2021 súdu prvej inštancie uviedol, že požiada u určenie advokáta, ktorý ho bude v spore bezplatne zastupovať, svoju žiadosť doručil Centru právnej pomoci až dňa 22. 06. 2021, t. j. v utorok, štyri pracovné dni pred nariadeným pojednávaním, z dôvodu ktorého odvolací súd posúdil konanie žalovaného 4/ ako špekulatívne a námietku o porušení jeho procesných práv súdom prvej inštancie v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces za absolútne nedôvodnú, keďže pasivitu žalovaného 4/ nie je možné považovať za pochybenie súdu, ktoré by mohlo mať za následok odňatie možnosti strane konať pred súdom s tým, že procesná pasivita sa zároveň prieči zásade „vigilantibus iura scripta sunt“ zdôrazňujúcej procesnú povinnosť strany sporu vyvinúť vlastnú aktivitu a iniciatívu tak, aby sama svojimi procesnými úkonmi riadne, včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou sledovala ochranu svojich subjektívnych práv.

21.

Odvolací súd považuje za nutné zároveň dodať, že o naplnenie dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. pôjde vtedy, ak postup súdu, ktorý znemožní realizáciu práv strany sporu, dosiahne takú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé, pričom takéto pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

22.

V posudzovanej veci však vychádzajúc z uvedenej premisy, sa súd prvej inštancie nedopustil žiadneho pochybenia vo svojom procesnom postupe, keď napadnutým rozsudkom rozhodol v neprítomnosti žalovaného 4/, nakoľko ako z obsahu spisu vyplýva, žalovaný 4/ si sám svojim konaním zmaril účasť na konaní tým, že napriek tomu, že bol zo strany súdu prvej inštancie opakovane poučený o všetkých svojich procesných právach, že mu bolo v dostatočnom časovom predstihu doručené predvolanie na každé vo veci vytýčené pojednávanie (minimálne mesiac pred každým pojednávaním), písomné dôvody odročenia pojednávania určeného na deň 28. 06. 2021, doručila jeho splnomocnená zástupkyňa súdu prvej inštancie v posledný pracovný deň, teda tak neskoro, že sa dané podanie do dispozície súdu (zákonnej sudkyne) do začiatku pojednávania dňa 28. 06. 2021 o 9.00 hod. ani nedostalo, a preto postupoval prvoinštančný súd absolútne správne, keď nedisponujúc žiadnym ospravedlnením ani žiadosťou o odročenie pojednávania zo strany žalovaného 4/ dňa 28. 06. 2021, napadnutým rozsudkom rozhodol.

23.

K odvolaciemu dôvodu žalovaného 4/ uplatneného podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. odvolací súd iba dodáva, že zodpovednosť za výsledok sporu je na pleciach sporových strán, ktoré majú v spore preukázať vysokú mieru procesnej aktivity a svoje skutkové tvrdenia dokázať. Medzi posudzované kritéria procesnej aktivity strán sporu patrí najmä časové kritérium, a to včasnosť, ktorú posudzuje podľa vlastnej úvahy súd v súlade s princípom arbitrárneho poriadku. Fundamentálnymi povinnosťami sporových strán v konaní sú povinnosť tvrdiť skutočnosti relevantné pre posúdenie prípadu a svedčiace v prospech tejto strany, a súčasne povinnosť strany pravdivosť týchto svojich tvrdení pred súdom dokázať zákonnými prostriedkami. Kritériom pri posudzovaní použiteľnosti uplatnených prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku v sporovej veci zo strany súdu je ich relevantnosť pre prejednanú vec, ako aj včasnosť ich uplatnenia.

24.

V posudzovanej veci žalovaný 4/, ako už odvolací súd uviedol v bode 12. tohto rozhodnutia, však k žalobe v priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie uviedol jediný argument, ktorým navrhol v prípade vyporiadania podielového spoluvlastníctva prikázať jemu nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva, avšak nepredložil žiadne dôkazy, okrem znaleckého posudku, ktorý preukazuje pravosť podpisu matky strán sporu na darovacej zmluve, nemajúci však žiadny vecný súvis s prejednanou vecou, a preto jeho tvrdenie v podanom odvolaní, že nikdy nesúhlasil s ocenením vyporiadávanej nehnuteľnosti sumou 110. 000 eur, je nutné považovať za nepreukázané, nakoľko naopak z listinných dôkazov predložených žalobkyňou vyplýva, že na stretnutí v prítomnosti vtedajšej právnej zástupkyne žalobkyne U.. X. U. dňa 23. 03. 2018 vyjadril súhlas s hodnotou nehnuteľnosti vo výške 110. 000 eur.

25.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalovaného 4/ v podanom odvolaní, že k porušeniu jeho procesných práv došlo súdom prvej inštancie aj tým, že vo veci rozhodol bez toho, aby bol v konaní vypočutý, nakoľko v zmysle ust. § 195 ods. 1 C. s. p. nebol povinný nariadiť výsluch žalovaného 4/ o tvrdených skutočnostiach, ktoré v konaní vyšli najavo, ak mal skutočný stav veci potrebný k rozhodnutiu vo veci samej zistený z vyjadrení strán sporu, ktoré sa konania zúčastnili.

26.

K odvolacej námietke žalovaného 4/, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne.

27.

Odvolací súd sa zo všetkých uvedených dôvodov v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, spĺňajúcim všetky požiadavky vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 C. s. p., v ktorom sa správne a presvedčivo argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením veci, keď obsah odvolania žalovaného 4/ nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v

ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil.

28.
O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 2 C. s. p. tak, že žalobkyni úspešnej v odvolacom konaní priznal proti neúspešnému žalovanému 4/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29.
Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).